

BODA ZSUZSA

Nevető Sárák

Budapest, 2018

Írta, szerkesztette és a fotókat készítette
Boda Zsuzsa

Minden jog fenntartva. Bármilyen másolás, sokszorosítás,
illetve adatfeldolgozó rendszerben való tárolás
a kiadók előzetes írásbeli engedélyéhez van kötve.

© Luther Kiadó, 2018
Fotók © Boda Zsuzsa, 2018

Kiadja a Magyarországi Evangélikus Egyház Luther Kiadója
Budapest, 2018

www.lutherkiado.hu

Felelős kiadó: Kendeh-Kirchknopf Péter

Korrektor: Huszár Mariann

Nyomdai előkészítés: Török Andrea

Nyomdai kivitelezés: Prime Rate Kft.

Felelős vezető: dr. Tomcsányi Péter

ISBN 978-963-380-144-4

Ajánló

Van-e az istenhitnek mélysége? Nos, az élő hittel megajándékozott Krisztus-követők többségét aligha csupán keresztény életvezetési tanácsok igénye indítja a gyülekezeti, istentiszteleti alkalmakra, készteni újra és újra a Szentírás olvasására. Elkötelezettségünk vasárnapi szilárdságát gyakorta erodálják a hétköznapok. Bizony időről időre szükségünk van hitünket erősítő, hitünket „mélyítő” muníciókra!

E téren azonban mintha alábbhagyott volna a kiadók buzgalma. Sajnálatosan megfogyatkoztak azok a kiadványok, melyekben elsődlegesen a hitmélyítést, a hit erősítését szolgálják bizonyágtételek, tanítások, az evangélium örök érvényű üzenetét mai példákkal illusztráló írásmagyarázatok, jegyzetek...

Boda Zsuzsa több mint egy évtizeden át dolgozott az Evangélikus Élet szerkesztőségében, idővel főszerkesztő-helyettesként gondozva távollétemben az – akkor még hetilapként megjelenő – újságot. E kötetbe válogatott írásainak többsége is ez idő tájt látott napvilágot. Már hogyan ajánlanám jó szívvel sokoldalúan tehetséges szolgáltatásam kérdések – olykor kétségek – edzette hitének gyümölcseit!

T. Pintér Károly

Nevető Sárák

Milyen sokszor azok vagyunk! Sátor mögött lapuló, kishitű, öreg Sárák! Tulajdonképpen mindenünk megvan; valójában még talán több is, mint kellene. Talán magunk sem tudunk róla, mennyi irigy és féltékeny szempár figyeli azt, ami nekünk fel sem tűnik, mert megszoktuk, mert számunkra már természetes. Amit a kívülálló az életünkben nehézségnek lát, mi belülről nézve „fel sem vesszük”.

Sára is ilyen volt: szépsége az uralkodóknak is feltűnt, kitartása és akaratereje a bizonytalanságokon is átsegítette, férje révén ő is a kiválasztottak közé került. Mégsem volt felhőtlenül boldog. Valami hiányzott az életéből, és ezért mindent odaadott volna. Küzdött, hadakozott, kétségbeesett, belefáradt, majd újra perelt férjjel, Istennel, szolgálóval, önmagával. A többszöri nagy ígéret birtokában mégis türelmetlen volt. Egyfelől sürgette az időt, de az évek múlásával legszívesebben mégis visszapörgette volna azt.

Ismerjük jól az érzést: valamit nagyon szeretnénk, és az idő látszólag „ellenünk dolgozik”. Fiatalon szeretnénk olyan tapasztalatokkal rendelkezni, amit csak többéves munka árán lehet megszerezni. Mostani életkedvünkkel,

egészségi állapotunkkal szívesen nyugdíjba vonulnánk, hogy a sok szabad időt úgy használhassuk fel, ahogy most elképzeljük. Ilyenkor azokat a küzdelmeket és harcokat akarjuk megspórolni, amelyeket jelenleg kellene megvívunk.

Az Úr csillagtengernyi utódot ígért Sárának, ám ennek semmi jele nem mutatkozott. Sára végül megöregedett. Az idő múlásával reménye fogyott, harciassága cinizmus-sá változott. Talán már az ígéreteket is hallucinációnak tartotta.

Akkor váratlanul így szólt hozzá az Úr: *most*. Most végrehajtom, amit megígértem, most megkapod, amire annyira vágytál, most teljesítem a kívánságod. Sára is „emberből volt” – földi logikájával csak nevetni tudott az angyal szavain.

Egy-egy teljesen kilátástalannak tűnő helyzetben vajon a mi életünkbe hányszor lépett be az Isten? Hányszor mondta: *most*, amikor mi már rég feladtuk, amikor már nem is reménykedhettünk abban, hogy kívánságunk teljesül? Amikor – képletesen – mi is a sátor mögött neveltünk Istenen?

De Isten nem nevetett együtt Sárával a Mamré tölgyesében. Csak kérdezett: „*Van-e valami lehetetlen az Úr számára?*” (1Móz 18,14) Elkeseredésünkben, feladott harcainkban, féltő aggodalmainkban tőlünk is ezt kérdezi: „*Van-e valami lehetetlen az Úr számára?*”

Sára életében akkor és ott jött el az ideje annak, hogy Izsák megszülessen. A mi életünkben is tudja az Úr, mit mikor rendel el, és milyen harcok árán, ahogy azt a Pré-

dikátor könyvében is olvassuk: „*Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.*” (Préd 3,1)

Jól vigyázzunk tehát: ne váljunk könnyen sátor mögött nevető Sárákká!

